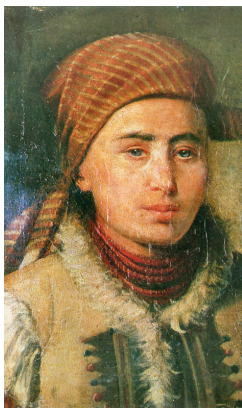

ГЛУХІВСЬКИЙ Кароль (1831, м. Городенка, нині Івано-Фр. обл. — 04. 12. 1900, м. Коломия, нині Івано-Фр. обл.) — живописець і скульптор. Навч. у Краків. школі красних мистецтв (1848–49), Віден. політехніці (1850–54). Працював як інж. у Львові (1857–63, 1868–76). За участь у антирос. повстанні 1863 висланий у Сибір (Росія). Від 1876 — у Коломиї. Директор нафт. товариства. У 1880-х рр. викладав у Гончар. школі. 1884 брав участь у худож. виставці в міському казино. Автор

рисуноків на теми життя сибір. засланців та в'язнів (1863–64; усі — у Люблін. музеї, Польща), портретів (К. Машковського та М. Машковської, обидва — бл. 1870; Ю. Шкрумеляка, 1884; у Коломий. музеї нар. мистецтва Гуцульщини та Покуття; Г. Машковської, бл. 1880, Львів. галерея мистецтв; «Гуцульська дівчина», Івано-Фр. ХМ; «Селянин», «Жіночий портрет», кін. 19 ст.), скульптур. медальйона з портретом художника О. Бахматюка (теракота, 1884, Львів. галерея мистецтв).

М. В. Савчук

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Глухівський Кароль / М. В. Савчук // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-30499>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).